Asuman Erdost

DEVRİMCİ TİP haberleri

SAYI: 1 25 Eylül 1969

NEDEN ÇIKIYORUZ?

« Emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadele ile birlikte yürütülmediği sürece, bir yalandan ve riyadan ibarettir.» V. İ. LENİN

Elli yıllık bir birikimi içinde yaşatan Türkiye sosyalist hareketi, TİP yöneticilerinin parti yönetimindeki basiretsizlikleri, ideolojik plandaki sapmaları, demokratik merkeziyetcilik esaslarını kişisel eğilimlerle kendi çıkarları yönünde sabote etmeleri ve giderek, emekçi halkımızın tarihi özlemlerini belli bir süreç içinde, devrimci olmayan yollardan yozlaştırma çabaları sonucu, belirli bir karkaşalığa, çeşitli kopmalara ve bunun yanında da hızlı bir bilinçlenme ortamına girmiştir.

Parti içinde, bilimsel sosyalizmin öğretilmesine açıkca karşı çıkılmış, devrimci teori, yöneticiler tarafından tahrif edilmeye çalışılmış, «hürriyetçi sosyalizm», «güleryüzlü sosyalizm» gibi uydurma yakıştırmalar, parti sözcülerinin dilinde oy getirecek çarpıcı şiarlar olarak yerleşmiştir. «Emekçiler, eli nasırlılar meclise» sloganı ileri sürülerek yaratılan hava, sendika ağalarını ve küçük burjuva sosyalistlerini milletvekili yapmaya yaramış, ve emperyalizmin boyunduruğu altındaki gerici parlemantarizmin kalıpları arasında «sosyalistik» oynanmaya çalışılmıştır. Parti içinde eleştiri ve özleştirici gibi demokratik müesseseler faşist bir tutumla baskı altın tutularak, oportünist yöneticilerin, işçi sınıfının devrimci eylemini ne ölçüde yozlaştırmaya çalıştıklarının ve kişisel ihanetlerinin parti içinde ortaya konabilmesi imkânı ortadan kaldırılmıştır.

Parti üyelerini, proleter sosyalizminin doğrultusunda bir bilinçlenmeye yöneltmek isteyen ve TİP içinde bilimsel sosyalizmin ilkelerini egemen kılmak için mücadele eden birçok aktif militan toplu olarak tasfiye edilmiş ve demokratik merkeziyetçilik esasları yerine, «keyfi yönetim» ve «kişisel dikta» ilkeleri ortaya çıkarılmıştır.

Çeşitli şartlanmaların etki alanında bugüne kadar nefes alma imkânını elde edememiş birçok dürüst militan, oportünizmin maskesi aralandıkça devrimci saflara katılmış ve sosyalizme giden biricik yolda, bilimsel sosyalizmin açık bir kesinlikle ortaya koyduğu MİLLÎ DEMOKRATIK DEVRİM saflarında devrimci yerini almıştır.

Bilimsel sosyalizmin temel kitaplarının dilimize tercüme edilmesi ile gittikçe hızlanan devrimci bilinçlenme, oportünist parti yöneticilerinin bütün karalamaları, engellemeleri ve tahrif edici yazı ve beyanlarına rağmen parti tabanında belirli bir keskinleşmeyi yaratmış ve işçi sınıfı örgütünün ideolojik birlik esasları üzerinde gerçekten kurulma mücadelesi, bir an evvel başarılması gereken devrimci bir görev olarak ortaya çıkmıştır.

Bilimsel sosyalizmin ilkelerine, tavizsiz ve pazarlıksız gerçekten bağlı bir işçi sınıfı örgütü olmadan önümüzdeki tarihi görevimizi başarmamıza imkân yoktur. Dürüst parti üyelerinin belli bir çoğunluğu, teorik eğitimin yeterli olmayışı sonucu, TİP içinde proleter sosyalistlerinin yürüttükleri ideolojik mücadeleye, yıllardır yaratılan şartlandırmaların etkisinde kalarak, kuşku ile bakmaktadırlar. DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'nin görevi, ideolojik plânda bilinçlenmeyi sağlayarak, somut olaylarda oportünizmin çıplak yüzünü bütün açıklığı ile teşhir ederek ve ülkemizin çeşitli yerlerinde proleter sosyalistlerinin verdikleri mücadeleler arasındaki bağı kurarak, gerçek sosyalist parti örgütünün kurulma mücadelesine katkıda bulunmaktadır

Lenin, «emperyalizme karşı mücadele, oportünüzme karşı mücadele ile birlikte yürütülmediği sürece, bir yalandan ve riyadan ibarettir..», diyor. Parti içinde süregelen ve kaynağını kişisel çıkar hesaplarından alan Aybar - Aren çekişmesi, bir kısım sendika ağalarının durumu ve küçük burjuva sosyalizminin pervasızca bulandırdığı karmaşıklığa karşı proleter sosyalistlerinin yürüttüğü bilinçli mücadele, bilimsel sosyalizmin ilkelerinin partiye hakim kılınması oranında güç kazanacak ve emperyalizme, onun yurt içinde ittifak kurduğu işbirlikçilerine ve feodaliteye karşı, işçi sınıfının önderliğinde, bütün millici sınıf ve zümrelerin verecekleri millî kurtuluş mücadelesini hızlandıcak ve başarıya götürecektir.

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'nin sürdüreceği mücadele, bilimsel sosyalizmin TİP içinde hakim kılınması ve buna teori ve pratik alanlarda karşı çıkan oportünizmin, bütün unsurlarıyla birlikte partiden temizlenme mücadelesidir.

Oportünizme karşı yürütülen mücadele, bugün için, gerekli birliğe ve örgütlenmeye ulaşamamıştır. Parti örgütünün çeşitli kademelerinden, zaman zaman yükselen sesler, devrimci çıkışlar, belirli bir disiplinden ve giderek ideolojik birlikten yoksundur. Yayınlanan devrimci bildiriler, ortaya konan eylem biçimleri, örgütsüzlük ve devrimci saflarda, mutlaka biran evvel kurulması gereken devrimci bağların yetersizliği sonucu, zaman zaman bazı ideolojik ve taktik hatalarının doğmasına sebep olmaktadır. DEVRİMCİ TİP HABERLERI, oportünizmle mücadelenin merkezileşerek daha etken, daha doğru bir planda yürütülmesini sağlamaya çalışacaktır.

Türkiye İşçi Partisi'ni, ideolojik birlik esasları üzerinde, bir «işçi sınıfı örgütü» payesine çıkartmayı amaçlayan bütün partili arkadaşlar! Sizleri, oportünizmin bütün unsurlarına karşı bilinçli mücadele saflarına çağırıyoruz!...

Yayınlayacağınız bildirilerle, oportünist yöneticilerin engellemelerine rağmen sürdüreceğiniz devrimci teorik eğitimlerle, parti tüzüğünün, kongre kararlarının eksiksiz uygulanması ve proleter sosyalizmini parti içinde egemen kılmak için yürüteceğiniz bilinçli mücadelelerle kurulacaktır işçi sınıfının gerçek, devrimci örgütü! Hep beraber olalım.

Ve «Devrimci saflarda birliği gözümüzün bebeği gibi koruyalım!»

KAHROLSUN OPORTÜNİZM!
YAŞASIN GERÇEKTEN DEVRİMCİ BİR TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ İÇIN MÜCADELE EDENLER!
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Faruk Haksal

Önseçim mücadelesi

TİP içinde uzunca bir süredir verilen mücadele 31 Ağustos günü yapılan ön seçimlerde yeni bir aşamadan geçti. Ön seçim sonuçlarının değerlendirilmesine girmeden önce bu mücadelenin niteliği ve amaçları üzerinde durmakta yarar vardır:

TİP, 1961 yılında büyük çoğunluğu işçi sınıfından kopmuş ve bazılarının da polis olduğu sonradan tesbit edilen on iki sendikacı tarafından kurulmuştur. 1964-te yapılan ilk Büyük Kongrede de önümüzdeki devrimci aşama olan millî demokratik devrime kısmen uygun bir programı kabul etmiştir. TİP, programın yetersizliğine, nihai hedef olan sosyalizmden söz etmemesine rağmen, partili-partisiz bütün sosyalistler tarafından, kuruluşundan bugüne kadar desteklenmiştir. Bunun dışında bir davranış söz konusu olamazdı, çünkü TİP,

a) Türkiye'nin yarım yüzyıllık devrimci mücadeleler tarihinin yarattığı birikimin önemli bir kısmını içinde barındırmaktadır,

b) Diğer partilere oranla en ilerici programa sahiptir,

c) Yüzbinlerce Türk emekçisi umudunu TİP'e bağlamıştır.

Bu nedenlerden ötürü TİP içindeki ve dışındaki proleter sosyalistlerinin örgüt konusundaki tutumları; partinin, sosyalizmin bilimine düşman, eğitimi engelleyen, sosyalist örgütlenme ilkelerini reddeden, toplumumuzun koşullarına zıt bir stratejiyi izleyen, millî demokratik cepheyi bölücü sekter şiarlar atarak emperyalizm ve işbirlikçilerinin sosyalist örgüt içindeki uzantısı olmak görevini yerine getiren, oportünist yöneticiler elinde, gerici parlamentarist ittifakın oyun kurallarını benimsemesi gerçeği karşısında dahi değişmemiştir. Ancak örgüt olarak TİP desteklenirken, partinin başına çöreklenen oportünistlere, revizyonistlere, işçi sınıfından kopuk sendikacılara, toprak ağalarına, proletaryanın devrimci ideolojisine yabancı küçük burjuva aydınlarına karşı amansız bir mücadele açılmıştır proleter devrimcileri tarafından

★ **TİP'e sosyalizmin biliminin egemen kalınması için,**

★ **Devrimci teorik eğitim ve sosyalist örgütlenmenin gerçekleşmesi için,**

★ **Türkiye proletaryasının kendi öz siyasi örgütüne kavuşabilmesi ve milli demokratik mücadeleye öncülük edebilmesi için**

verilen mücadele yok edilemez. Çünkü, **TİP içindeki sosyalist mücadele, gücünü ve desteğini gittikçe uyanan ve bilinçlenen Türkiye işçi sınıfının varlığından ve onun devrimci ideolojisinden almaktadır.**

İşte, yukarda özetlenen mücadelenin bir parçası olarak geçen önseçimler, sözde Aybar kliğinin, gerçekte ise, proleter devrimcilerinin başarısıyla sonuçlanmıştır. Önseçimlerin diğer bir yararı, oportünist yönetici kliğin çirkin yüzünü örten maskenin bir kere daha indirilmesine yardımcı olmasıdır.

Parlemanterizm batağına gittikçe daha çok saplanan Aybar oportünizmi, parti içindeki varlığını önseçimlerdeki başarısına bağladığı için, hazırlıklara çok önceden başlamıştır. Bunun da nedeni, kuşkusuz, parlemanterizmi tek mücadele yolu olarak görme, yönetici kliğin alıştıkları meclis koltuklarını terk etmek istememeleriydi. İlk iş olarak kendilerine muhalif olan bütün ilçe yönetim kurullarına işten el çektirilmiş, yerlerine tabanın güven ve desteğini kazanmamış kukla yöneticiler «tepeden inme» atanmıştır. Partinin seçimlere, üyeleri gerçekten temsil eden yönetim kurullarıyla girmesini sağlamak için, örneğin Beşiktaş ilçesinde tüzüğün 26. maddesine uygun olarak yapılan müracaat Merkez Yürütme Kurulunca reddedilmiştir.

İstanbul'un bütün ilçelerinde, kendilerine körükörüne bağlı kişileri yönetim kurullarına getiren Aybar kliği bununla da yetinmemiş, Bakırköy, Beşiktaş, Eminönü, Yalova, Zeytinburnu gibi ilçelerde yüze yakın üyeyi Haysiyet Divanına sevk etmiş, tüzüğü keyfî biçimde yorumlayarak bu üyelerin ön seçimlerde oy kullanmalarına engel olmuştur.

Oportünist yönetici kliğin tüzük dışı

olaylar

davranışları bu kadarla kalmamış, ön seçimlerde muhalif oyları ve parti içinde işçi sınıfının devrimci ideolojisinin yayılmasını önlemek için, Olağanüstü Büyük Kongre kararları çiğnenerek evvelce ihraç edilen üyelerin müracaatları geri çevrilmiştir.

Diğer bir çirkin oyun da yığın halinde üye kayıtlarıdır. Bu yola son olarak Bakırköy ve Zeytinburnu ilçelerinde başvurulmuştur. Zeytinburnu ilçesinin eski yönetim kurulu; sendikacıların, hiç partiye uğramıyanların sosyalizmle ilgisiz 70-80 tanesinin giriş fişlerine göre aynı evde oturduğu 86 kişiyi üye kaydetmek istemelerini protesto etmiştir. Oportünist yönetici kliğin cevabı Zeytinburnu ilçesi yönetim kurulunu görevinden almak oldu.

Aybar ve şürekası 44 aleyhte oyu önlemek için Yalova ilçesi seçmen listesini iptal etmekten bile çekinmemiştir. İşte Aybar kliğinin sözde önseçim «Zaferi»nin arkasında bu kirli oyunlar bulunmaktadır.

Proleter devrimcileri ne yaptılar?

İstanbul'daki ön seçimlerde katılma oranı çok düşük olmuştur. (% 22). 4217 önseçmenden 3180'i oy kullanmamış yalnızca 1037 partili sandık başına gitmiştir. Bu düşük katılma oranının başlıca iki nedeni olsa gerektir: haysiyet divanlarına verilenlerin hepsinin proleter devrimcileri olması ve sosyalist partilerde yeri olmayan kontenjan müessesesinin sonuna kadar kullanılması karşısında üyelerin, seçimleri kim kazanırsa kazansın liste başlarına oportünistlerin getirileceğinden emin olmaları.

Bunun dışında; devrimci mücadelenin daima en ön safında yer alan, en bilinçli ve çalışkan parti üyelerinin Genel Merkez tarafından veto edilmeleri, aday adayı listelerinin dahi oportünist yöneticiler tarafından süzgeçten geçirilmesi düşük katılma oranının ortaya çıkmasında önemli bir etken olmuştur. Bu bölücü tutuma en güzel örnek, sosyalist savcı **Şiar Yalçın'ın** adaylığının gerekçe gösterilmeden veto edilmesi, Yozgat'ta önseçimi kazanma ihtimali yüksek bulunan **Şakir Yeçeli'nin** ön seçimden iki gün önce partiden ihraç edilmesidir. Şakir Keçeli'yi ihraç eden haysiyet divanı üyelerinden ikisinin partili olmadıkları mahkeme kararı ile tesbit edilmiştir. Bu tutum sert tepki ile karşılaşmış, Yozgat'ta her ilçe genel merkeze gönderdiği telgraflarla bu ön seçim oyununu protesto etmiştir. Ayrıca Yozgatlı parti üyelerinin büyük çoğunluğu oy kullanmamış, her ilçeden temsilci olarak gönderilen beşer kişi oy pusulalarına:

1 — Yaşasın proleter sosyalizmi,

2 — Kahrolsun oportünizm,

3 — «Şakir Keçeli,» diye yazmışlardır.

Oportünist yönetici kliğin bu bölücü tutumuna rağmen, devrimci TİP'liler, «önseçimi ideolojik mücadele alanlarından biri» olarak değerlendirmişler ve başarılı sonuçlar almışlardır. İstanbul'da oportünizmin bayraktarlığını yapan kişilerin dışından büyük çoğunluğunu işçilerin meydana getirdiği bir liste yapılmış, bu liste Beşiktaş, Fatih, Eminönü, Bakırköy gibi ilçelerde sonuç vermiş ve Aybar birinci olamamıştır. M. A. Aybar en büyük bozguna kendi ilçesi Beşiktaş'ta uğramış ve yedinci olmuştur. Aybar şürekasının diğer temsilcileri listenin ancak yirmiden sonraki yerlerini paylaşmışlardır. Sadun Aren altı, Şaban Erik yedi oy almıştır. Aren oportünizminin hemen bütün parti örgütünde hezimete uğraması ise; parti üyelerinin, MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM stratejisini savunan proleter devrimcilerine karşı her fırsatta Aybar oportünizmi ile mukaddes ittifak kuran, bu sözde muhalefet hizibi karşısında uyanık davrandıklarını göstermektedir.

Aybar-Aren mukaddes ittifakına en somut örnek, önseçim öncesinde M. A. Aybar tarafından İstanbul'daki atanmış ilçe yöneticileriyle düzenlenen toplantıda Kemal Sülker'in sarfettiği şu sözlerdir: «Arenciler bizim kardeşimizdir. Onlar için değil, millî demokratik devrimciler içindir söylediklerimiz.» Demokratik devrimi savunan proleter devrimcileri hakkında söyledikleri de sosyalist ahlâk anlayışına taban tabana zıt iftira ve yalanlardır.

İstanbul dışında Genel Merkezin anti-demokratik merkeziyetçilik anlayışının nispeten etkisiz olduğu yerlerde proleter devrimci adaylar önseçimleri kazanmışlardır. Örneğin: Malatya'da Hüseyin Akgün, Aydın'da, çevresinde sevilen ve Söke'de bağımsızlık ve toprak reformu için büyük bir miting düzenleyen Hüseyin Kaya birinci olmuştur. Ancak beklendiği gibi bu illerde ve Mersin, Kars gibi daha bir çok yerde Aybar'cı adaylar 'paraşütle' liste başına indirilmiştır.

Kontenjan adaylarının tespiti

Burjuva partilerine özgü kontenjan mekanizmasının ne şekilde işletileceği başından beri belliydi. Milletvekili çıkması muhtemel bütün illerin birinci sırasına devrimci mücadele ile ilgisi olmayan kişiler getirilecekti. Bu konuda Aybar'ın bir arkadaşı, güneyli bir sendikacıya şunları söylemiştir: «Kontenjanlar sizin gibi arkadaşlara karşı değildir. Partide çatıştığımız unsurlar var. Onlardan biri liste başı olursa kullanılacak.»

Nitekim, Adıyaman'da Ali Sabri Tanrıverdi adında bir ağa Merkez Kontenjanından aday gösterilmiştir. Bu ağa 13500 köy emekçisinin siyasî iradesine hükmetmektedir. Hidisoy aşiretinin başkanı ve büyük bir toprak ağası olan Sabri Tanrıverdi bağımsız olarak katıldığı 1965 seçimlerde 11732 oy toplamıştır Merkez Yürütme Kurulu'nda bu toprak ağasına karşı gösterilen tepkiler üzerine Aybar söz almış ve şöyle demiştir. **«Biz oy partisiyiz. 13 bin oya sahip olduğu ileri sürülen bir aday ağa da olsa adayımız olacaktır.»** Böylece Türkiye İşçi sınıfının adını taşıyan TİP, oy partisi olduğunu ilân eden bir genel başkanın liderliğinde ve toprak ağalarının doluştuğu aday listeleriyle seçime girecektir. Bunlardan Adana adayı Recep Mete hem AP, hem CHP ve hem de TİP'e kayıtlı bir toprak ağasıdır. Şimdiye kadar kendilerinin sosyalist bir partinin üyesi olduklarını sanan Adıyaman'lı parti üyeleri Aybar'ın yukardaki sözlerinden sonra yanıldıklarını anlamışlardır. Bunun sonucu olarak Adıyaman il yönetim kurulu ile, Kâhta ve Besni ilçe yönetim kurulları istifa etmişlerdir.

Ayrıca Denizli ilinin Sarayköy ve Çanakkale ilinin Ezine ilçelerinin yönetim kurulları partiden ayrıldıklarını genel merkeze bildirmişlerdir. Adıyamanlı partililerin Tanrıverdi'nin adaylığına karşı gösterdikleri sert tepkiye bir örnek olmak üzere, Adıyaman'ın Besni ilçesinden Doğa Tanyeri'nin gönderdiği bir mektuptan aşağıdaki bölümleri yayınlıyoruz:

«TİP'de çöreklenmiş olan yönetici Aybar oportünizmi, Adıyaman ilinde 1969 genel milletvekili seçimi için aday tesbitinde oportünizmini bir daha belgelemiştir. Her geçen gün partinin prestijini yıkan, gerçek devrimci ve sosyalistleri partiden soğutan Aybar kliği, son olarak da bir aşiret reisi ve aynı zamanda toprak ağasını liste başından aday göstermiştir. İl, ilçe ve tüm emekçilerin telgraflarıyla ağa adayın tasvip edilmediği genel merkeze bildirilmiş ise de, ağa liste başına 'lök' gibi oturturulmuştur.

Oysa bu ağa adayın evvelce çamaşır değiştirir gibi parti değiştirdiği, sosyalizmle uzaktan yakından hiç ilgisi olmadığı ve bugüne dek parti üyesi olmadığı bilinen bir gerçektir.

Hal böyleyken sen kalk gerçek proleter sosyalistleri listenin üçüncü, dördüncü sırasına koy, sosyalizm düşmanı, milletvekili olmaktan başka hiç bir düşüncesi olmayan birini de liste başına al! Buna doğrudan doğruya oportünizm denir, bay Aybar, Şayet ağa aday Sabri Tanrıverdi seçilirse (!) ancak kendi aşiretine mensup ve kendi köylerinden bilinçsiz oylarla seçilecektir. Yoksa gerçek emekçilerin verdiği bilinçli oylarla değil!

Aybar, sosyalist bir partide sözde sosyalist, eylemde statükoculuk oyunu oynuyor. Hem ağalara karşı olacaksın, hem de ağaları bünyende barındıracaksın. Bu ancak oportünizmde görülecek bir kurnazlıktır. Fakat gerçek sosyalistler bunun hesabını Aybar ve şürekasından ergeç soracaktır.

Bu böyle biline... Ve bundan kimsenin şüphesi olmaya...»

Doğa Tanyeri mektubunu şöyle bitirmektedir: **«TİP'in içindeki oportünist ve revizyonist klik, er veya geç mutlaka değiştirilecektir. Mutlu ve güzel günler tüm emekçilerin ve proleter sosyalistlerindir.»**

olaylar

Kontenjan müessesesinin sorumsuzca kullanılışı ile Mersin'de de karşılaşılmıştır. Bu ilde ön seçimi kazanan öğretmen Ziya Darendelioğlu'nun başına Aybar'cı bir kontenjan adayının getirilmesi karşısında, Darendelioğlu ile partinin Mersin, Silifke ve Gülnar yöneticileri istifa etmişlerdir.

Van ilinde Aybar oportünizminin bütün oyunlarına rağden «Devrimci Grup» adayı Hamit Necmettin Yazıcıoğlu liste başına geçmiştir. Bu sonuç diğer adayların Van'lı Sosyalistlerin genel eğilimine uyarak H. Necmettin Yazıcıoğlu lehine listeden çekilmeleri ile sağlanmıştır.

Proleter Devrimcileri,

Gerici parlementarizmin gerçek yüzünü halka anlatmak, Türkiye emekçilerini emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı bilinçlendirmek için, örgüt olarak TİP'i; Aydın, Karsta bağımsız sosyalist adayları destekliyelim!

Aydın'da bütün devrimci oylar Hüseyin Kaya'ya...

Kars'ta bütün devrimci oylar Adil Kurtel'e...

Adil Kurtel Partiden istifa etti

TİP yöneticilerinin oportünizmine bundan böyle daha etkili bir mücadele türüteceğine inandığını söyleyerek partimiz milletvekili Adil Kurtel Genel Merkeze istifa mektubunu vermişti. İstifa mektubunun baş kısmında ve son paragrafında Adil Kurtel istifa gerekçesini açıklamaktadır. Türkiye'deki devrimci birikimin önemli bir bölümünü ve birçok namuslu sosyalisti içinde barındıran TİP'in oportünist yöneticilerin eline geçmesi, istifa gerekçesi olamaz. Bilâkis partimizde oportünizmle en şiddetli mücadeleyi sürdürmek gerekmektedir.

Kurtel'in mektubunun diğer bölümünü aşağıda yayınlıyoruz:

«Emekçiler Meclise» sloganını ortaya atıp Parti içinde emekçi - aydın düşmanlığını alabildiğine körükledikten sonra emekçilere Meclisin kapılarını kapatanlar suç üstü yakalanmışlardır. Milletvekili çıkarma olanağı olan illerde liste başlarına Aybar oportünizine çanak tutan ve emperyalizme göz kırpan sözde aydınların getirilmiş olması yönetici kliğin ikiyüzlülüğünü perçinlemiştir.

Bu ihanet cezasız kalmayacaktır. Suçüstü yakalananlar ihanetlerinin ve ikiyüzlülüklerinin hesabını emekçi halka ergeç vereceklerdir. Bundan kimsenin şüphesi olmasın. Hesap verme işi Mahkeme-i Kübra'ya bırakılmayacaktır.

Biz Aybar Oportünizminin pisliklerine bulanmadan da emekçi halkın kurtuluşu için kavgamıza devam edeceğiz. Kavgamız, sosyalizm adına halkı aldatan Aybar oportünizmine karşı en sert biçimde sürdürülecektir. Kavgamız, emperyalizme, emperyalizmin yerli işbirlikçilerine ve bilimsel sosyalizm sözcüğünü ağızlarında geveliyen Aybar ve şürekâsına karşı olacaktır.

Oportünizm Çankaya İlçesindeki toplantıda ezildi

14 Eylül 1969 tarihinde, Çankaya İlçesi Yönetim Kurulunun düzenlediği «Parti İçi Sorunlar» konulu bir toplantı yapıldı. Toplantı başladığında salon devrimciler tarafından tamamen doldurulmuştur. Salona sonradan gelen oportünistler oturacak yer bulamadılar. İlk olarak, bir kaç işçi söz aldı ve Aybar'cıların önseçimlerde emekçilere fena bir oyun oynadığından, kazanma şansı olan yerlere hep Genel Merkezin adamlarının, ağaların getirildiğinden yakındılar. Emekçilerin hep liste gerisine itildiğini söylediler. Böylece «eli nasırlılar Meclise» sloganına bile sadık kalınmadığı ortaya çıkıyordu. Koskoca salonda Aybar ve kliğini savunacak bir tek kişi çıkmadı. Devrimciler üstüste söz almaya devam ederek Aybar oportünizmini eleştirdiler ve proleter sosyalizminin ilkelerini bir kere daha ortaya koydular. Erdoğan Güçbilmez yaptığı konuşmada Aybar ve çevresindekilerin artık oportünist bile olmadıklarını, partiyi bu çöküş durumuna getirenlerin hainlik çizgisinde bulunduklarını söyledi. Güçbilmez, bütün dev-

rimcileri proleter devrimci ilkeler etrafında parti içi muhalefete çağırdı.

Toplantının havasından Aren oportünistlerinin devrimcilerle ideolojik tartışmaya girmek istemedikleri anlaşılmaktaydı. Ancak, proleter devrimcilerinin meseleleri bilimsel sosyalizmin ışığında doğru olarak koymaları karşısında konuşma telâşına düşen oportünistler istemiye istemiye söz aldılar. Daha önce Malatya'lı devrimci Süleyman Kırteke bir konuşma yaptı ve Malatya'daki durumu anlattı. Aybar ve takımının kontenjan oyunları ile devrimcileri nasıl listenin gerisine ittiklerini anlatan Kırteke «Şimdi soranım size, biz bağımsız aday sosyalist köylü önderi Teslim Töre'yi mi destekleyelim, yoksa bir toprak ağasını mı?» dedi. Oportünistlerin yeni demagoglarından Adil Özkol ise, kendisini Meclis kürsüsünde sanarak hamasi bir nutuk çekti. Özkol'un tebessümle karşılanan konuşmasından sonra Şahin Alpay söz aldı ve «proleter örgütünün» niteliklerinin neler olduğunu ortaya koydu. Bu arada söz alan SBF Sosyalist Fikir Kulübü Başkanı Oral Çalışlar suçlamalara cevap vererek, oportünistlere «Demir Döküm hareketinde kimler vardı, Ereğli hareketinde kimler var, Tarsus'da köylülerle beraber kimler yürüdü?» diye sordu. Bu arada oportünistlerden biri devrimcilerin itirazları arasında konuşmasını bitirdi. Bu şahsın söyledikleri ipe sapa gelir şeyler değildi. «Bağımsızlık için dövüşmez işçi sınıfı» diyordu, «ancak sosyalizm için dövüşür. Öyleyse ikisi bir arada yürütülecektir. Bağımsızlık sosyalistlerin şiarı değildir. Alman faşistleri de bağımsızlık istiyorlardı ama ne için istiyorlardı?» Bu saçmalıklardan sonra Cem Eroğul söz aldı ve o da aynı çizgide konuşarak devrimcileri «yıkıcılıkla» suçladı

Söz alan Cengiz Çandar, «İlerde ergeç oluşacak olan proletaryanın partisinde Cem Eroğul gibileri bulunmayacaktır.» dedi. Cengiz Çandar'dan sonra söz alan oportünistlerin eski ideologlarından Hüseyin Ergün aklı sıra devrimcileri eleştirdi ve devamlı olarak imalı lâflar etti. Devrimci tutuma yakışmayan bu konuşma karşısında devrimciler konuşmacıyı «açık konuş» diye ikaz ettiler. Bir ara Ergün «millî emniyette çalışanlarla işbirliği yapanlar» cümlesini kullanınca devrimciler salonda ayağa kalkarak isim vermesini istediler. Hüseyin Ergün isim veremedi. Konuşmasına devam etmek istedi, fakat devrimciler isim vermesinde israr ettiler. Yine isim vermeyen Ergün salonun dışına kaçtı. O arada bir kaç oportünist devrimcilerin üzerine yürüdü. Bunun üzerine devrimciler bir avuç oportünisti salonun dışına attılar. Salon «kahrolsun oportünizm» ve «bağımsız Türkiye» şiarları ile çınladı.

Devrimciler toplantıya, teorik eğitim ve özeleştiri amacıyla devam ettiler. Bir konuşma yapan Doğu Perinçek oportünistlerin ileri sürdüğü iddiaları çürüttü. «Biz oportünizmle mücadelemizi sürdürürken kendimizi de eleştirmeyi unutmamalıyız. Bu diyaloğu da sürdürmenin kendimizi eleştirmek bakımından faydası vardır. Burada oportünizm bizi «yıkıcı» olarak adlandırdı. Evet arkadaşlar biz yıkıcıyız! Miz, emperyalizmin yıkıcısıyız! Biz oportünizmin yıkıcısıyız! Ve ergeç bu yıkıntıların arasından proletaryanın - devrimci örgütü bir güneş gibi parlayacaktır!» dedi.

Doğu Perinçek'in bu konuşmasından sonra toplantı proleter devrimcilerinin ezici zaferi ile sona erdi.

Van'da Aybarcılar yenilgiye uğradı

Aybar'cı oportünistlerin bütün oyunlarına rağmen Van ilindeki TİP milletvekili aday listesinin başına devrimci guruptan Hamit Necmettin Yazıcıoğlu geçmiştir. Bu olumlu sonuç, Van'lı sosyalistlerin genel eğilimine uyan öteki adayların H. Necmettin Yazıcıoğlu lehine adaylıktan feragat etmeleriyle sağlanmıştır.

H. Necmettin Yazacıoğlunun Türk Solu'nu ve Aydınlık'ı okumasını ve proleter devrimci hareketin bu organlarında yazan bazı arkadaşlarla dost olmasını, oportünistler Yazıcıoğlu'na karşı silâh olarak kullanmak istemişlerdir. Ama bu silâh geri tepmiştir.

Vanlı sosyalistler H. Necmettin Yazıcıoğlu'nun aday listesinin başına geçirmişlerdir.

MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM ÜZ

Millî demokratik devrim konusunda, henüz bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde belirli bir berraklığa varmamış arkadaşlardan çeşitli sorular gelmektedir. Devrimci teoriyi mücadelemize egemen kılmak amacı ile, oportünizmin bulandırmaya çalıştığı saflarımızı, aydınlığa çıkarmak görevimizdir. Bu sayfalarda, her sayı, millî demokratik devrimle ilgili soru ve cevapları yayınlayacağız. Böylelikle, devrimci teori ile silâhlanmış saflarımızdaki, ideolojik birlik, bizi güçlü kılacaktır.

Sosyalizmin bilimine göre emperyalizmin boyunduruğu altındaki geri kalmış ülkelerde birinci derecede çelişki o memleket içindeki emek-sermaye çelişkisi değil, emperyalizm-geri kalmış ülke çilişkisidir.

Bütün tartışmalara, yazıp çizmelere, pratikteki uygulamalara rağmen millî demokratik devrim kavramının hâlâ zihinler de açıklık kazanmadığı görülüyor. Sosyalizmin bilimini inkâr eden, sosyalizmi yozlaştırmak için elinden geleni yapan çevreler de kavramları karıştırmakta epeyce başarı gösteriyorlar. Şu halde proleter devrimcilere düşen görev, her fırsatta, yazıyla, derslerle, eylemle bu kavram karışıklığının önüne geçmek, kendisini sosyalist sayan, sosyalist olma yönünde çaba harcıyan bütün devrimcilerin doğru yolu kolayca bulması için ortam hazırlamaktır.

Proleter devrimcileri olan bizler sosyalizmin biliminden öğrenerek diyoruz ki:

Emperyailzmin egemen olduğu bir bölgede geri kalmış bir tarım ülkesi olan yurdumuzda atılması gereken ilk devrimci adım millî demokratik devrimdir. Ve bu devrim, işçi sınıfının öncülüğünde, bütün millî sınıf ve tabakalarla birlikte emperyalizme, onun içteki dayanakları iş-birlikçi burjuvazi ve feodalizm kalıntılarına karşı savaşılarak başarılabilir ve bu suretle sosyalizme giden yoldaki en büyük engeller ortadan kaldırılmış olur.

Türkiye, emperyalizmin baş temsilcisi Amerika'nın çıkarları doğrultusunda kıskıvrak bağlanmıştır. Yurdumuzun bütün stratejik bölgelerinde Amerikan askerî üsleri vardır. Amerika'ya memleketimiz üzerinde birçok imtiyaz ve hattâ iç işlerimize müdahale hakkı tanıyan ikili antlaşmalar mevcuttur. En kötüsü de çıkarlarını Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki varlığına bağlıyan iş-birlikçi sermayedar ve feodal ağa takımı siyasî iktidarlar üzerinde etkili olma ve etkinliğini sürdürme olanaklarına sahiptir. Ulus olarak varlığımıza kasteden şeriatçılık, ümmetçilik akımları alabildiğine körüklenmekte, buna karşılık kanunların sola tanıdığı nispî özgürlük bile zorbalık hareketleriyle yok edilmek istenmektedir.

Proletaryanın kendi öz siyasî örgütünü kurup kurtuluşu için savaşması T. C. Kanununun 141 ve 142 nci maddeleriyle büyük çapta engellenmektedir.

Yukarda saydığımız bağları ortadan kaldırmadan, yani emperyalizmi yurdumuzdan atıp, içerdeki dayanakları iş-birlikçi sermayeyi ve köylümüzün hür vatandaş durumuna gelmesini önleyen feodalite kalıntıalrını bertaraf etmeden, memleketimizin bağımsız ve demokratik bir ülke olduğunu iddia etmek iyi niyetle bağdaştırılamaz.

Proleter sosyalistleri halkımızın kurtuluşunun sosyalizmle mümkün olacağını herkesten iyi bilirler. Bunu bildikleri için de sosyalistlik oyunu oynamaz, sosyalizmin bilimine dayanarak sosyalizme nasıl varılacağını araştırır, bilimin öğrettikleri doğrultusunda hareket ederler.

Bilimsel sosyalist öğreti bize içinde bulunduğumuz şartlarda, sosyalizm için ortamı hazırlamak üzere önce ülkemizi bağımsız, halkımızı feodalitenin, aracı - tefecinin baskısından kurtarıp siyasî bakımdan hür vatandaşlar durumuna getirmemiz gerektiğini öğütlemektedir.

Peki niçin bu böyledir, bu aşamada niçin sosyalist devrim değil de millî demokratik devrim gerçekleştirilebilir?

Emperyalizmle dayanışma halindeki bir avuç iş-birlikçi sermayedar ve toprak ağası dışında bütün halkımız Amerikan emperya-

ERİNE SORULAR ve CEVAPLAR

lizmi tarafından sömrülmektedir. Çağımızda geri kalmış ülkeler iç sömürünün yanı sıra en insafsız şekilde emperyalizmin sömürüsüne mâruz kalmaktadır. Emperyalistler içerdeki dayanakları aracılığı ile memleket idaresini etkilemekte, o ülkenin siyasetini, ekonomisini, ordusunu ve kültürünü kendi çıkarlarına uygun bir durumda tutmaktadırlar.

Emperyalizm, girdiği ülkede millî bir sanayiin kurulmasını önler, o ülkeyi, kendi ürünleri için pazar durumuna getirir, hammaddesini kendisine ucuz fiata satmağa ve kendisinden mamul madde almağa zorlar. Bütün bu alışverişlerde de daima emperyalistin sattığı pahalı, aldığı ucuzdur. Geri kalmış ülke serbest olsa başka memleketler den 100 kuruşa alacağı malı emperyalistten 125 kuruşa almağa zorlanır. Bunun yanında emperyalizm girdiği memleketin yeraltı ve yer üstü servetlerine el koyar, kendi çıkarları doğrultusunda antlaşmalar, paktlarla çok yüksek askerî masraflar ödemeğe zorlar, yardım kisvesi altında verdiği araç ve gereçlerin yedek parçasının satışından büyük kârlar sağlar, şartlı olarak yüksek faizli borç verir vb. Yani memleket içinde tefecinin fakir köylüye yaptığını emperyalist bütün ulusa uygular, fakirlik sefalet artar, o ülke yerinde saymağa, kalkınmamağa mahkûm edilir. Buna arşılık emperyalizm, iş-birlikçisine kendi mallarını mamul halde veya montaj sanayii yoluyla memleket içinde satmak ve o memleketin hammaddesini dışarı satmak imkânını verir ve bu da halkı aldatmak için büyük kalkınma hamlesi diye ilân edilir. Bu alışverişte kalkınan emperyalizm ve onun iş-birlikçileridir. Halkın geri kalan kesimi ise bütünüyle sömürülmektedir.

Millî Demokratik Devrim kimin öncülüğünde, kimlerle beraber yapılabilir?

Demek ki, emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmak isteyen bütün millîci sınıf ve tabakaların —şehir ve köy proletaryası, az topraklı köylü, küçük esnaf ve zanaatkâr, asker-sivil aydınlar ve millı burjuvazi— çıkarlarına uygundur. Şu halde emperyalizme ve iş-birlikçilerine karşı savaşa bütün millî sınıf ve tabakalar katılabilir. Sosyalizmin bilimiyle silâhlanmış proletaryanın devrimci partisinin görevi ulusun millîci sınıf ve tabakalarını bölüp dağıtmadan, hiç değilse bir kısmını karşısına almadan emperyalizme karşı mücadeleyi sürdürmektir. Hem sosyalistler olarak hiç akıldan çıkarmamalıyız ki bu mücadeleye katılan bir sosyalist parti eğer mücadeleyi adına lâyık bir şekilde yürütürse gitgide kuvvetlenir. Bu mücadele içinde önceleri sosyalist olmasalar bile gitgide doğruları görerek sosyalist bilince varacak değerli mücadele arkadaşları edinir.

Millî bağımsızlığımız için savaşta proletaryanın partisinin öncülük yapması en tabiî durumdur. Çünkü proletarya toplumumuzun en devrimci sınıfıdır. Ancak bu öncülük için de sırf işçi sınıfına mensup olmak yetmez. Gerçekten sosyalist olmak büyük bir emek ve fedakârlığı gerektirir.

Millî demokratik devrim mücadelesinde proletaryanın öncülüğü pratikte siyasî örgütü aracılığıyla gerçekleştirilir.

Sosyalist partisi de militanlarının sosyalist bilincinin yüksekliği, fedakârlığı ve mücadelede ustalığı nisbetinde öncülüğe hak kazanır. Millî demokratik devrim için mücadele esnasında sosyalist partinin öncü olup olmaması çok önemlidir.

Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'nin kurulması için mücadelede sosyalist partisi öncülük yapabilirse ilerideki sosyalizme geçiş aşaması daha çabuk ve kolay halledilir.

Ancak bunun için de ben öncü olmalıyım iddiaları yerinde fiilen öncülük yapmak, tutarlı ve cesur bir mücadele yürütmek şarttır.

Gelecek sayıda: Bağımsızlık ve demokrasi için mücadele nedir? Sosyalist mücadele nedir?

olaylar

İzmir Karşıyaka İlçesi oportünizme «Dur» diyor

TİP Genel Merkezi'nin ön seçimlerdeki bölücü tutumu bütün parti örgütünde sert bir tepki ile karşılanmıştır. Uyelerin büyük çoğunluğu, oportünist yönetici kliğe karşı direneceklerini açıklamışlardır. Bu arada KARŞIYAKA İlçe yönetim kurulu, ilçe üyelerinin de imzaladıkları aşağıdaki bildiriyi yayınlamıştır:

«Merkez kontenjanlarının tüzüğümüzün 53. maddesini hiçe sayarak tayini ve liste başlarını, gösterildikleri il'le hiçbir ilişiği bulunmayan kişilerin işgal etmesi, uzun süreden beri partimiz içinde devam eden çatışma ve bunalımı daha da arttırmıştır.

Dünya sosyalizmine katkıda bulunacaklarını iddia eden yöneticiler katkılarını, inançlı gerçek sosyalistlerin de içinde bulunduğu örgütümüzü bölmek ve dağıtmakla göstermektedirler.

«Oy partisiyiz», diyerek getirecekleri oyların umudu ile liste başlarına toprak ağalarını, şeyhleri oturtan, Türkiye İşçi Partisi'ni esas amacından uzaklaştırmak isteyen yöneticilere, biz taban olarak, «DUR DIYORUZ!..»

Yıllarca direksiyonda partimize birlikte yön veren, 3. Büyük Kongrede ciddiyetten uzak çıkışları ve devam eden samimiyetten yoksun tutumlarıyla, sahte muhalefete de güvensizliğimizi tekrar ediyoruz.

Işçi sınıfı ve emekçi halkın kurtuluş yolunu engellemek isteyenlerden birgün hesap sorulacağını hatırlatır, devrimci proleter sosyalistleri olarak mücadelemizde kararlı olduğumuzu bildiririz.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ KARŞIYAKA İLÇE YÖNETİM KURULU VE ÜYELERİ

İlçe Başkanı : Bener Öney
Sekreter : Ayten Okan
Sayman : Veyis Özcan
Üye : Recep Dolu
Üye : Mustafa Manav
Üye : Rauf Çetin
Ve ilçe üyeleri...

Bundan başka, İzmir'li devrimciler adına dergimize bir açıklama yapan TİP İzmir üyeleri, Güney Dinç, Nebil Altınel ve Ayten Okan devrimci parti tabanının kontenjan oyunlarına karşı gösterdiği tepkiyi anlatmışlardır:

«Kırklareli İl Başkanı, Genel Yönetim Kurulu üyesi ve Aybar'ın sağ kolu diye isim yapmış birinin, İzmir teşkilâtının iradesi hiçe sayılarak, tepeden inme, listenin başına getirilmesini şiddetle protesto ediyoruz.

Bu arada, Karşıyaka ilçesinde düzenlenen eğitim çalışmasına da katılan Ayata Beğensel ve beraberinde ilçeye gelen Merkez Yürütme Kurulu üyesi Samim Kocagöz sarfettikleri tutarsız sözler ve hakaretlerle üyelerin tepkisini yoğunlaştırmışlardır. Gündem gereğince, haftalık ilçe çalışmaları anlatılırken, kontenjan adaylarına karşı Karşıyaka ilçesinin görüşünü açıklayan ve Genel Merkeze de gönderilen bildiri okunmuştur.

Kontenjan adayı önünde, ilçenin görüşünün açık seçik ortaya konması, Merkez Yürütme Kurulu üyesi Samim kocagöz tarafından, «Ankara'dan gelen misafire karşı saygısızlık ve edepsizlik» olarak nitelenmiştir .Samim Kocagöz ilçe üyelerinin toplu tepkisine karşılık ise, «ben, sosyalizm edepsizlik değildir dedim» biçiminde bir kaypaklığa sığınarak ilçeden kaçarcasına ayrılmıştır.

İl binasındaki toplantıda ise, üyeler Ayata Beğensel'den kendisini tanıtmasını istemişler ve mesleğini sormuşlardır. Bunun üzerine söz alan kontenjan adayı, «Felsefe tahsili yaptığını» fakat «Kırklarelinde sinema işlettiğini» söylemiştir. İl Başkanı olduğu Kırklarelinde önseçimlere katılmamasının gerekçesi sorulduğunda, «Kırklarelinde bir işçiyi liste başına getirmek istediklerinden önseçimlere katılmadığını» söyliyen Beğensel İzmir'de bir işçi adayın üzerinden kontenjandan getirilişini neden kabul ettiğini açıklayamamıştır. «Bu bir parti görevidir» diyerek sorulara kaçamak cevaplar vermek zorunda kalmıştır.

Aslında, bu, oportünist parti yöneticilerin savuşturdukları ilk soru değildir. Oportünizmin devrimci parti tabanına karşı uyguladığı tepeden inmeci faşist tutumu her türlü olayda açıkça görmek mümkündür. TİP içinde bilimsel sosyalizmin öğrenilmesi engellenmekte, parti içinde «eleştiri», «öz-eleştiri» gibi pren-

sipler uygulanmamakta ve yapılan seçimler türlü ayak oyunları ile yozlaştırılmaktadır.

Bir yandan, bütün parti örgütünde, bilimsel sosyalizmin Türkiye şartlarına uygulanması demek olan millî demokratik devrimi savunan proleter sosyalistleri ihraç edilmeye çalışılırken, içinde taşıdığı eksiklere rağmen, aslında bir millî demokratik devrim programı olan TİP programını savunan oportünist yöneticiler, bunu halka sosyalist program olarak yutturmak sevdasındadırlar.

İzmir proleter sosyalistleri olarak bizler, işçi ve köylüleri millî demokratik devrim mücadelesi saflarına kazandırmayı amaçlayan İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesini var gücümüzle satıyor ve parti içinde oportünizmle mücadelenin silâhı olan Devrimci TİP Haberleri etrafında örgütleniyoruz.

TİP, ergeç, devrimci bir yönetime kavuşacak ve Türkiye proletaryası gerçek örgütünü mücadele içinde yaratacaktır.»

Bağımsız Sosyalist aday HÜSEYİN KAYA

Hüseyin Kaya'yı Nisan sonlarında bir gün Söke'de tanıdım. Söke ovasının yüzyıllardan beri ezilen, sömürülen topraksız, az topraklı köylüleri o gün eski spor sahasında binlerle toplanmışlar, «Bağımsızlık ve Toprak Reformu» mitinginde devrimci iradelerini, toprak özlemlerini haykırmaktaydılar.

Hüseyin Kaya'nın devrimci kişiliği mitingi bitirirken söylediği sözlerde beliriyor. «arkadaşlar, diyor, düşmanımız emperyalizmdir, işbirlikçi sermayedarlardır ,toprak ağalarıdır. Dostumuz bütün işçiler, bütün köylüler, bütün emekçiler, namuslu aydınlardır. Devrimci kitaplardaki bilgilerle kafamızı aydınlatalım. Aydınlık bir kafamız olsun. Kitaplar bize halimizi geçmişimizi, geleceğimizi öğretecektir. Düşmanlarımızı ve dostlarımızı, kavgamızı nasıl yürüteceğimizi öğretecektir. Bizler için savaşan gençlikle omuz omuza olalım. Toprak ağalarının zulmüne ancak böyle son verebiliriz.»

Hüseyin Kaya, «eylem, eylem, daima eylem!» diyor. Hareket etmeyen devrimcinin yozlaşacağını söylüyor. Kendisi de cüssesinden umulmayacak kadar hareketli ve çevik. Durmak, yorulmak bilmiyor. Gençlikle kaynaştıktan, İzmir'de şimdi geçici olarak kapatılmış olan DDD'inde toplanmış olan devrimci gençliğin yardımıyla Söke'nin tarihinde dönüm noktası olan mitingi başardıktan sonra, Hüseyin Kaya artık devrimci mücadelede yolunu kesin olarak bulmuştur.

Aylarca sonra Ankara'da karşılaşık. Artık Aydın İl Genel Meclisinin devrimci üyesi TİP listesinin başında milletvekili adayıdır. Ancak toplantı halindeki TİP Genel Yönetim Kurulunda «devrimci kimliğinden dolayı» liste başına oportünist yönetici kliğin mutemet adamlarından birinin getirileceğini de bilmektedir. Yedek üyesi bulunduğu Genel Yönetim Kurulu toplantılarından çıkışında yerinde duramıyor. Aybar'ın «Biz oy partisiyiz, 15.000 oy getirecek olan adam, ağa da olsa, listemize alacağız» dediğini anlatıyor. Bu sözü hatırladıkça devrimci hiddeti bütün hareketlerinden belli oluyor. Ankara'da, Malatya'dan Maraş'tan, başka yerlerden gelmiş devrimci köylülerle kaynaşıyor. Yıllardan beri tanışıyorlarmış gibi.... Onlara oportünizmin kirli yüzünü anlatıyor.

Erdoğan Güçbilmez

eğitim

Sosyalist Parti Nedir?

Devrimci TİP Haberleri bundan böyle her sayısının bir bölümünü devrimci eğitime ayıracak. Çünkü biz, proleter sosyalistleri, biliyoruz ki, aramızda birliğin temeli, sosyalizmin bilimidir. Biliyoruz ki, devrimci teorimiz yoksa, devrimci mücadele veremeyiz. Biliyoruz ki, emperyalizme, yerli uşaklarına ve (Aybarcı olsun, Arenci olsun) tüm oportünistlere karşı mücadelemizde zaferin birinci şartı devrimci teoriyi sindirmek, onu eylem kılavuzu kabul etmektir.

Bugün Türkiye'de gerek emperyalizm gerekse oportünizm TİP'ni Türkiye işçi sınıfının öncü partisi olarak sunmaktadır. Oysa TİP, millî demokratik genel bir programı olan ve menfaati emperyalizme karşı olan bütün sınıf ve unsurları, çoğunlukla küçük burjuvazıyı içinde toplayan, ilerici bir partidir. Ama, Türkiye halkını tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi için mücadelesinde yönetecek, işçi sınıfının öz, öncü partisi asla değildir ve hiç bir zaman da olmamıştır.

Biz bu yazımızda işçi sınıfının öz partisinin, gerçek sosyalist partinin dayandığı esasları ana çizgileriyle belirteceğiz. Bu esasların öğrenilmesi, derinliğine kavranması bugün gerçek devrimciler, proleter sosyalistleri bakımından büyük önem taşıyor. Çünkü Türkiye işçi sınıfının öz partisine kavuşması mücadelesi, bugünkü mücadelelerimizin başlıca hedeflerinden biridir.

Sosyalist partinin dayandığı esasları dört başlık altında toplarız: Teorik, ideolojik, stratejik ve örgütsel esaslar. Şimdi bu esasları bir bir ele alalım.

Sosyalist partinin teorik esası, diyalektik ve tarihî materyalizmdir. Diyalektik ve tarihî materyalizm, insanlığın tabiat ve toplum üzerine asırlar boyunca biriktirdiği tüm bilgilerin bir ürünüdür ve tabiat ve toplum olaylarını yöneten kanunlar bilgisidir. Devrimci parti, toplum olaylarını yöneten kanunlar üzerinde bilgisine dayanarak devrimci mücadelenin yolunu çizer. Sosyalist partinin teorik esasları, onun bütün diğer esaslarının temelini meydana getirir.

Sosyalist partinin ideolojik esasları şunlardır: İşçiler, işçi olmakla, sosyalist olmazlar. İşçilerin patronlara karşı daha iyi çalışma şartları için yaptıkları mücadele, sosyalist mücadele değildir, ekonomik mücadeledir. İşçilerin ekonomik mücadelesi kaçınılmaz olarak patronlarla çatışmaya vardığından, siyasî bir nitelik kazanabilir. Ama mücadelenin siyasî bir nitelik kazanması da sosyalist mücadele olması için yetmez. İşçilerin mücadelesinin sosyalist mücadele halini alabilmesi, yani tek tek patronlara karşı mücadele olmaktan çıkıp, kapitalist düzenin tümüne karşı bir mücadele halini alabilmesi için işçilerin sınıf bilincine varmaları, yani sosyalizmi kurma tarihî sorumluluğunu yüklenmeleri gerekir. Işçi sınıfına, sınıf bilinci işçi sınıfı hareketinin dışından gelir. Bir defa, bilimsel sosyalizmi benimsemiş ve onu eylem klavuzu edinmiş olan aydınlar, devrimci teoriyi, devrimci bilinci işçi sınıfına iletirler. Ayrıca, işçi sınıfı sosyalist bilince yalnız kendi mücadelesiyle ulaşmaz. Toplumdaki mevcut siyasî iktidarla çatışan bütün sınıfların mücadeleleri, işçi sınıfına siyasî eğitim ve kendisinin devrim saflarındaki yeri konusunda bilgi kazandırır. Bunun için sosyalist parti, yalnız işçi sınıfına değil, mevcut iktidarla çatışan bütün sınıflara seslenir, bütün bu sınıfları mücadelelerinde destekler, onlara yol gösterir.

Sosyalist parti, stratejisini, yani önündeki devrimci adımı, programını, içinde bulunduğu toplumun şartlarına göre tayin eder. Emperyalist ülkelerde sosyalist partinin önündeki devrimci adım, sosyalist devrim, yani işçi sınıfı iktidarı ve üretim araçları üzerinde sosyalist mülkiyetin kuruluşudur. Emperyalizmin sömürüsü altında olan ve feodalizmin kalıntılarını barındıran Türkiye gibi geri kalmış ülkelerde sosyalist partinin bir asgarî bir de azamî programı vardır. Asgarî program, millî demokratik devrim, yani ülkenin emperyalizmin boyunduruğundan kurtarılması ve toprak reformu yapılarak köylülerin ağaların baskısından kurtarılmasıdır. Asgarî programın hedefi, bütün millî sınıfların ortak siyasî iktidarının kurulmasıdır. Ancak bu hedefe ulaşıldıktan sonra, sosyalist devrim aşamasına geçilir.

Sosyalist parti, sınıf bilincine varmış, yani sosyalizmi kurma görevini yüklenmiş ve emperyalizmin sömürüsü altında olan ülkelerde sosyalizme giden yolun millî demokrasiden geçtiğini kavramış olan işçilerle, proleter sosyalizmi benimsemiş ve onu kendisine eylem klavuzu edinmiş olan aydınların örgütüdür. Bu örgütte yer alan tüm devrimcilerin, tek mesleği devrimcilıktir; yani günün yirmi dört saati devrim için çalışan kimselerdir.

Sosyalist partinin yönetim ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir. Demokratik mereziyetçiliğin ne olduğunu ilerdeki bir yazımızda ele alacağız.

TİP CEYHAN İLÇE YÖNETİM KURULU OPORTÜNİSTLERİ NEFRETLE PROTESTO ETTI

TİP Ceyhan İlçe Yönetim Kurulunun, Türk Solunun 93. sayısında yayınlanan ve yönetici kadroların oportünizmini protesto eden bildirisinden sonra yönetim kurulu üyeleri haysiyet divanına verilmişlerdir.

Yayınladıkları bildiriden sonra yönetim kurulundan istifa eden üyelerden boşalan yeri doldurmak merkez yöneticileri için çözümlenmesi gerçekten güç olan bir problem olmuştur. Müteşebbüs bir kurul atamak için defalarca Ceyhan'a gelen opartünist il yöneticileri bilinçli parti üyelerinin kendileriyle işbirliğine yanaşmaması sonucu ne yapacaklarını bilmez bir duruma düşmüşlerdir.

Parti üyeleri, «Ceyhan, Adana dahil bütün ilçelerden daha fazla oy alan, daha fazla çalışan Türkiyede ilk defa doğru sloganlar etrafında büyük köylü kitleleriyle toprak reformu yürüyüşü yapılan bir ilçedir. Bundan sonra da, emperyalizme, yurt içi işbirlikçilerine, toprak ağalarına ve parti içindeki oportünizme karşı daha kesin ve aktif bir mücadele yürütülecektir», demektedirler.

BİLDİRİ

İşçi sınıfının ideolojisinden uzak, Türk Demir Döküm fabrikası işçileri ile dayanışma kurmayan olaylara seyirci kalan, buna karşılık Alman ganster hakkında gazetelere demeç verip, hapisdeki devrimcilerin çektiklerini görmemezlikten gelen, oportünist zihniyetin karşısındayız.

Genel Merkez olarak sizler, Proleter Sosyalizmine ihanet eder davranış içindesiniz. Proleter devrimcilerine (Aşırı solcular, Demokrasi düşmanları) gibi lâflar ederek diğer partilerin paraleline düştünüz.

«Emekçiler iktidara, parlamentoya» derken, yirmi üç kontenjan adayı ile sözlerinizde ne kadar samimi olduğunuzu ispatladınız.

Bütün bu hareketlerinizi CEYHAN İlçe Yönetim kurulu olarak nefretle karşılar, görevlerimizden istifa ederek protesto ederiz.

Yönetim Kurulu Başkanı
Adnan ERYÜKSEL

İlçe Yönetim kurulu üyeleri

Mithat Kolat	Ali Özbilen
Hacı Ağzıküçük	Tunay Çamlıbel
Yaşar Gül	Aziz Aslanboğa

okurlardan mektuplar

Uyandık artık M.A. Aybar

TİP'si kontenjan adayı listelerini açıklamadan önce bütün haberleri heyecanla bekler TİP liderlerinin beyanatlarını büyük bir şevkle dinlerdik.

Şöyle beyanat veriyorlardı: «emekçi eli nasırlı kardeşlerim, suyun başını kendiniz tutun. Ve meclise kendiniz girin, ağırlığınızı koyun,» dedikleri zaman hakikaten sözlerinde, onları samimi sanıyorduk. Aynen bu fikirlerin doğru olduğuna inanarak aramızdan her türlü politik yönden yetişmiş olan **Hüseyin Kaya** arkadaşımızı göndermeye karar vererek liste başı yaptık. Ne yazık ki sözleri ile eylemleri bir olmayan başta liderliğimizi yapan Aybar ve oportünist kliklerinin aldıkları tepeden inme bir kararla hiçbir eylemini görmediğimiz, kendinde aday olmak cesaretini görmediği için adaylık müracaatında dahi bulunmayan bir kişinin liste başına getirildiğini öğrendik. Bütün TİP'li arkadaşlarıma hitap ediyorum:

«Kardeşlerim, görülüyor ki, biz oyumuzu kendimize değil, başımızda bulunan, sözde liderliğimizi yapan bir grup oportünist yöneticilerin her an için «eh» dedirtebileceği kişilere veriyoruz. Ama biz bu harekete bütün inancımızla karşı koyacağız. Bu hareketimizle sayın sosyalist kardeşlerimize de uyandığımızı göstereceğiz.

Sayın Çetin Altan «Taş» sütununda yayınladığı bir yazısında şöyle diyordu: «Işçiden köylüden 400 milletvekili de meclise girse iki gravatlı onları ayakta uyutur.» Hayır, biz bu vaziyeti protesto ederek aramızdan bağımsız aday olarak adaylığını koyan kardeşimize, oyumuzu vererek Çetin abimizi sözlerinde yanıltmış olacağız. Bütün devrimcilere başarılar, devrimci selâmlar.

YAŞASIN İŞÇİ - KÖYLÜ DEVRİMCİ GENÇLİK DAYANIŞMASI!

YAŞASIN MİLLİ DEMOKRATİK MÜCADELEMİZ!

KAHROLSUN OPORTÜNİSTLER

KAHROLSUN EMPERYALİZM

KAHROLSUN İŞBİRLİKÇİLERİ

Hüseyin Milas
Güzeltepe Köyü, Söke.

AÇIKLAMA

Son zamanlarda «millî demokratik devrimciler, proleter sosyalistler» imzasını ve proleter sosyalistlerinin bugünkü sloganlarını kullanarak bildiriler yayınlamaktadır Bu konuda müteaddit defalar yakın yapılmıştır. Bu bildiriler, genel olarak, proleter devrimcilerinin yayın organları aracılığı ile ilân ettikleri politikayı benimse görünmekte, fakat bunun yanında onların görüşlerine aykırı öneriler sokuşturulmakta yanlış hedefler gösterilmektedir.

Son olarak «proleter sosyalistleri» imzasıyla yayınlanan bildiride «demokratik millî devrim stratejisinin öncüleri proleter sosyalistlerinin seçimlerdeki tutumlarını saptamalarını gerektiğini» bildirirek, seçimlerde burjuvazinin millî kesiminin CHP içindeki «ilerici» unsurların desteklenmesi öğütlenmektedir.

Apaçıktır ki, bu bildiriler devrimci mücadelede gittikçe büyüyen bir etkenliğe sahip olan proleter devrimcilerinin hitap ettiği kitlelerin kafasında karışıklık yaratmak ve mücadelenin birliğini parçalamak amacını taşımaktadır. Bu bildiri aynı zamanda proleter devrimcilerinin oportünizme karşı mücadelesini de etkisiz kılmak amacına yönelmektedir.

Proleter sosyalistleri seçimlerdeki tutumlarını kendi yayın organlarının üçünde «Türk Solu - Aydınlık - Devrimci TİP Haberleri» hiç şüpheye yer vermeyecek şekilde açıklamışlardır. Ve gelişen şartlara göre açıklayacaklardır.

Ayrıca belirsiz imzalarla bildiriler yayınlamaya ihtiyaç duymamaktadırlar. Durumun böylece bilinmesinde fayda vardır.

okurlardan mektuplar

Oportünistler Fatih İlçesinden temizlenecektir

«Oportünizmin panzehirinin ideolojik eğitim olduğunu» Fatih ilçesi oportünist yöneticileri de öğrendiği! için devrimci teorik eğitim ilçe çapında büyük ölçüde baltalanmaktadır. Şöyle ki: Düzenlenen eğitim çalışmalarında bilimsel sosyalizmin ilkeleri hiçe sayılmakta ve bu sebepten ideolojik-politik seviye kısır bir döngü içerisinde kalmaktadır. Açık oturum yöneticilerine, Yönetim Kurulu tarafından yapılan devamlı müdahaleler de oportünist yöneticilerin «parti içi demokrasi» anlayışını bize en belirli şekilde yansıtmaktadır.

Konferanslara daima oportünist konuşmacılar davet edilmektedir. Buna karşılık, verilen önerilere rağmen, proleter sosyalist konuşmacıların konferans vermelerinden umacı gibi korkulmaktadır. Program açıklamalarında ise, Türkiye'nin sınıfsal yapısını tahlil eden bölümler «es» geçilmiş ve «TİP iktidara geldiğinde neler yapacak?» bölümüne öncelik tanınmıştır. Bu önceliğin «seçimler dolayısıyla» tanınması, Fatih ilçesi oportünist kliklerinin tutumunu açığa çıkarmaktadır. Eleştiri-özeleştiri müesseseleri ise, ilçede yerleşmemiştir. Oysa, eleştiri ve özeleştiri sosyalist bir partide, partinin sosyal pratik safhasındaki başarısını sağlayan önemli müesseselerdir. Bütün bu oportünist eğitimin devrimci eyleme etki edeceği apaçık meydandadır.

Kahrolsun oportünistler!

Yaşasın oportünizme ve emperyalizme karşı mücadele eden proleter sosyalistleri!

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye!

Fatih İlçesi Devrimcileri

———oOo———

Bakırköy İlçe sekreteri istifa etti

Yıllardır, oportünizmin şartlandırdığı bir ortamda, kişisel iyi niyetiyle, yöneticilerin ayak oyunları arasında gerçek devrimci yöntemi bulmakta güçlük çeken bir çok parti üyesi gibi kararsız kalan ve devrimci ilçe tabanının düzenlediği seminerler ve kendi çalışması ile geliştirdiği devrimci eğitimi sonunda, oportünizmin içyüzünü bütün keskinliği ile gören Bakırköy İlçesi sekreteri TAYFUR GÜZELYAZICI görevinden istifa etmiştir. TİP Genel Merkezine gönderdiği istifa mektubunda, sekreter olarak yakından görmek imkânına sahip olduğu birçok kirliliği açık bir dille yeren Tayfur Güzelyazıcı, istifa mektubunda şöyle demektedir:

«Türkiye Işçi Partisi G. Başkanlığına;

Milletvekili adaylarını seçmek için yapılan ön seçimlerde, bazı il ve ilçe yöneticilerinin sosyalist bir partiye yakışmayacak adî oyunları ve ufak hesaplarını yakından gördüm. Hazırladıkları listelere, parti içi hiçbir eylemi olmayan sendikacıları alırken il başkanlığı yapmış, partinin en üst organlarında çalışmış, her türlü denemeden geçmiş bir insanı «eğer listemize alırsak Aybar'dan daha çok oy alır» gerekçesi ile listeye almayıp, karşı propaganda ile harcayan, Il'in yaptığı tavsiye listesini kimlerin yaptığını söyliyecek kadar medenî cesareti olmayan, koltuğundan ve önseçimlerde alacağı oylardan başka birşey düşünmeyenlerin partimize büyük zararları olmaktadır.»

«Önseçimlerde bu gibi davranışları bizzat görüp, duyduğumdan sosyalistlikle asla bağdaşmayan hareketlerinizi benimsemediğimden İlçe sekreterliğinde ve İlçe yönetim kurulundan istifa ettiğimi bildiririm.»

Sonuna dek mücadele edeceğiz

Aybar'ın hizmetindeki İl yöneticileri, şimdiye kadar, ilçeye üç defa tepeden inme kurullar tayin etmiştir. İlçedeki devrimci üyeler, çok önceden parti tüzük ve programının uygulanması ve parti içi demokrasiyi gerçekleştirmek için mücadeleye başlamışlardır. Bunu gerçekleştirmek için yapılan mücadeleleri özetlersek:

1 — İlçeye tepeden inme tayin edilen kuralların yönetimde kalması yerine, ilçenin kongresinin bir an önce yapılması için devrimciler imza toplamışlardır. Tüzük gereğince, beşte bir imza toplanmasına rağmen, oportünist yöneticiler, tüzüğün bu açık hükmünü çiğnemişler ve proleter devrimcilerinin yönetim kurulu üyeliği, kongre delegeliği gibi görevlere geleceğinden korkmuşlar ve bütün ilçelerin kongre isteklerini geri çevirmişlerdir.

2 — İlçenin en eylemci, çalışkan ve eski üyelerinin bilinçsiz üyeleri ideolojik bakımdan silâhsızlandırmalarını önlemek için, ilçeye gönderilen bir yazı ile, partide ideolojik eğitimi yasaklamışlardır. İlçedeki devrimciler teorik eğitim yapılması için birlik olmuşlar ve ilçeye konuşucu olarak önce Murat Belgeyi çağırmışlardır. Murat Belge ile önemli ayrılıkları olmadığı halde, ilçede yapılan bu ilk konferansı sabote etmek için oportünist yöneticiler, başlarında Aybar olduğu halde ilçeye gelmişlerdir. Tabiî, M. A. Aybar oportünistliğini Bakırköy İlçesinde de belgelemiştir. (konuşmasından bölümler TÜRK SOLU'nda yayınlandı) Bundan sonra, sürekli konuşmacı olarak çağrılan TÜRK SOLU Dergisi yazarlarından Şevki Akşit'in ilk konuşacağı gün, parti üyesi olmayan işçi arkadaşları sendikalardan toplayarak proleter devrimcilerine karşı kullanmaya kalkmışlardır. Bu oyunları boşa çıkmıştır. Gelen işçi arkadaşların da katıldığı kalabalık bir topluluk önünde konuşma yapılmış ve işçi sınıfının sırtından ona karşı oyun oynanamayacağı bir kere daha ortaya çıkmıştır.

İlçede proleter devrimcileri yaptıkları toplantılar sonunda teorik eğitim yapılmasına karar vermişlerdir. Her pazartesi eğitim seminerleri sürdürülmektedir.

3 — Oportünist sendikacılar gurubu, ön seçimlerin yaklaşması sonucu partiye kitle halinde adam kaydına başlamışlardır. Getirilenlerin çoğunluğu sendikaların üyesi olup, hemen hiçbirinin parti ile ilişkisi yoktur. Bunlardan bir tanesi de Celal Küçük!.. Bu adam (!), Bakırköydeki Derby Lâstik Fabrikası işçiler tarafından işgal edildiğinde sarı sendikanın başkanı durumundaydı ve işgalci işçilere karşı «kızıl köpekler», diye bildiri dağıtı[illegible] işçiyi satmış bir sendikacıdır. [illegible] bu Celal Küçük Bakırköy Ilçesine, par[illegible] girmek için başvurup, onüç gün içinde üyeliğini kabul ettirmiştir. Bunlar yetmiyormuş gibi son geçici yönetim kuruluna yerleştirilmiş ve saymanlık görevi verilerek partinin kasası kendisine emanet edilmiştir.

Diğer taraftan, ilçede birlik içinde, ideolojik plânda verilen mücadeleden ürken oportünist yöneticiler sekiz devrimci militanı haysiyet divanına veriyorlardı. Haysiyet divanına verilme, ön seçimlerde proleter devrimcilerinin oy kullanmalarını engellemek ve onları tecrit etmek içindi. Ama şimdi, Bakırköy ilçesinde mücadele daha da güçlü yürüyor.

Biz Bakırköy'lü devrimciler olarak TİP'i yıkmak isteyen oportünist klikleri yönetimden düşürmek ve proleter sosyalizmini partiye hakim kılmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz!

KAHROLSUN OPORTÜNİZM!

KAHROLSUN SOSYALİZMİN İDEOLOJİK DÜŞMANLARI!

YAŞASIN DEVMİMCİ TİP İÇİN SAVAŞANLAR!

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Kabil Kocatürk
TİP Bakırköy üyesi

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ : On beş günde bir yayınlanır, siyasî dergi * Sahibi ve sorumlu müdürü : Faruk Haksal * İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Divanyolu Cad. No. 83/3 — Sultanahmet - İstanbul * Tel : 27 39 61 * Ankara temsilciliği : Süleyman Sırrı Sok. No. 2/12 Yenişehir/Ankara * İzmir temsilciliği : Atatürk Cad. 368/2 Alsancak/İzmir * Dizgi : Yüksel matbaası * Baskı : Dilek matbaası * Fiatı : 50 Krş. * Yıllık abonesi : 10 TL, Avrupa uçak : 30 TL, İlân san. : 10 TL.